

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Quaestio 24. De libris damnatis in Decretal.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

toritatis, cui fidem habemus de his rebus, quas ignorare non expedit, nec per nos ipsos nosse idonei sumus. *hac ille. Idem August. lib. 13. confessio. cap. 15. & epistola 7. ad Marcellinum. & epistola 19. ad Hieronymum, & lib. 1. de doctrina Christiana. c. 37. & lib. 2. de baptismo contra Donatistas, c. 3. Ioannes A Kius in Enchyridio c. 1. Driedon li. 1. c. 2. & lib. 4. c. 4. de dogmatibus ecclesiasticis. Alfonso Casirus li. 1. aduersus hereses. c. 2. Melchior Canus lib. 1. de locis theologicis, cap. 1. 6. 7. & 8. Couarruias lib. 4. cap. 14. varia. resolutio.*

Quor sunt autem libri canonici, quorum nonnullos impudenter heretici impugnant, ponit Concilium Tridentinum, sess. 4. in decreto, de canonicis scripturis.

Alij sunt, quos Theologi Agiographos in Ecclesia vocant, quos eadem Ecclesia approbavit, ut publice quidem ad edificationem fidelium moreque componendos legerentur, non tamen habent firmam fidem, & indubitatam auctoritatem, & hos numeros Gelasius in 2. parte sui Decreti, sibi, iam nunc, & Burchardus lib. 3. decretorum cap. 220. Innotensis par. 4. c. 64. Gratianus in dist. c. Sancta Romana. s. iam nunc. 15. dist. & de his videtur loqui Diuus Augustinus lib. 18. ca. 38. de ciuitate Dei, agitque plene Couarruias li. 4. c. 16. varia. resolut. & alij, & in hoc genere librorum reponuntur sanctorum Patrum scripta, ut Augustinus, Hieronymus, Ambrosius, Chrysostomus, & ceterorum, tam Graecorum quam Latinorum, quorum insignis probitas & eruditio cum sanctitate coniuncta valde emicat in Ecclesia Dei, & quanta sit eorum auctoritas, ostendit copiose Melchior Canus li. 7. de locis theologicis.

Super sunt iam eadem Terij generis libri, de quibus hic Emericus, quos Doctores vocant apocryphos, de quibus Driedon lib. 1. de dogmatibus ecclesiasticis c. 4. & lib. 4. c. 1. & Couarruias lib. 4. ca. 17. varia. resolutio. & Decretorum architecti locis ferme praecitatis.

Tametsi vero multis modis liber apocryphus dici possit, ut ait Turcremata in c. sancta Romana, 15. dist. quesi. 6. nu. 18. & 19. Primum quoniam eius incognitus sit auctor, quamuis nihil contrarium fidei contineat, rursus vel quia extra canonem fertur: nam hunc vocat Hieronymus apocryphum in prologo in libros Regum: tamen quantum ad hanc quaestionem attinet, bisariam Emericus hic ex Gelasio appellat libros apocryphos. Vno modo eos, qui ab hereticis sunt conscripti aduersus fidem catholicam, quos omnino damnat, vetans penitus ne legantur: & hos verius dixeris hereticos, ut optime admonet Couarruias praecitato loco: Alio modo dicit apocryphos eos, qui modicam leuissimamque habent auctoritatem, quos sancti Patres non approbaverunt nominatim, quamuis nec expresse reiecerint, nec Ecclesia permittit, ut publice in templis legerentur: habent enim multa falsa veris admixta, ut optime explicat Melchior Canus lib. 1. cap. 16. de locis theologicis, vers. prima lex. circa finem.

Ex his tamen multos constat fuisse lectos ab antiquis Patribus, ut colligitur ex Beato Hieronymo in epistola 7. ad Letanium ait: Cateat omnia apocrypha, & si quando ea non ad dogmatum veritatem, sed ad signorum reuerentiam legere vo-

luerit, sciat non eorum esse, quorum titulis pronotantur, multaque his admixta vitiosa: & grandis esse prudentiae aurum in luto quaerere. *hac ille. Et has duas postremas significationes intuetur Emericus prudenter proponit quaestionem de libris haereticis, erroneis, seu apocryphis.*

In primis Ariminensem synodum, Erat tota hac quaestio in omnibus Directorijs prorsus deprauiata, atque etiam in vulgatis Gratiani codicibus usque de sumpta fuerat. eam imprimi curauimus in hoc Decreto Gelasio, quod nunc legitur in 2. tom. conciliorum Colonienfis editionis, fol. 319. & Decretum Gratiani nuper Romae editum, anno MDLXXXII.

Si quis autem singulas, quae in hoc decreto de libris apocryphis continentur, nosse desiderat, legat Couarruiam lib. 4. ca. 17. varia. resolutio. vbi totam hanc quaestionem illustrat, quae persequi non est nostrae breuitatis, aut instituti.

Illud hic tandem monebo, huic Decreto Gelasio prohibitorum librorum, responderi nunc etiam in republica Christiana Indices, quibus damnatae doctrinae libri adnotantur, quos Romani Pontificis auctoritate viri docti Romae conficiunt, nullum fere librorum genus omittentis, quorum dogmata non expendant.

Iam de materia librorum prohibitorum copiose diximus supra in hac 2. parte in principio super ca. Fraternitatis, de haeret.

V A E S T I O XXIII.

De libris damnatis in Decretalibus.

igesima quarta quaestio est: Libris reiectis, & erroneis, de quibus agitur in Decretalibus per Ecclesiam condemnatis, qui sunt?

Ad haec respondemus, quod alibi in Decretalibus, libri tales non apparent per Ecclesiam condemnati, nisi in maiori volumine extra de sum. Trinit. & fide catho. c. Damnatus, vbi sic dicitur:

Damnatus igitur, & reprobamus libellum seu tractatum, quem Abbas Ioachim edidit contra magistrum Petrum Lombardum de vnitatem seu essentia trinitatis.

COMMENT. XLIX.

Ad hanc respondemus, quod alibi in Decretalibus, (&c.) Materiam huius quaestio nis sub alijs uerbis tractauit Emericus supra, in hac 2. parte, quesi. 7. agens de erroribus damnatis in Decretalibus, de quo argumento vide sanctum Antoninum in summa. parte 4. tit. 11. ca. 7. s. 2. & Turcrematam in summa de Eccles. lib. 4. parte 2. cap. 35.

Iam in Decretalibus praeter hunc libellum sine tractatum Abbatis Ioachim, damnata quoque sunt capitula Caestui atque Pelagij haereticorum in ca. Fraternitatis, de haeret. de quo abunde diximus supra, in hac 2. parte, super dicto c. Fraternitatis.

QVAE-

Qui libri agiographi.

Qui libri & quot modis dicantur apocryphi.